

תת"ע 1743/09/15 - מדינת ישראל נגד אחמד אבו גודה

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תתע"א 1743-09-15 מדינת ישראל נ' אבו גודה
בפני כבוד הסגן נשיא יהושע צימרמן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אחמד אבו גודה

הנאשמים

הכרעת דין

כתב האישום ומהלך הדיון.

הנאשם הואשם בתחילה כי נהג ברכב כאשר רשיון הנהיגה אינו תקף לסוג הרכב בו נהג, בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה. בהמשך תיקנה התביעה את כתב האישום ובמקום העבירה אשר יוחסה בתחילה האשימה את הנאשם בהסעת נוסעים מעל המותר, בניגוד לתקנה 84 (ב) לתקנות התעבורה.

הצדדים הסכימו על העובדות ואולם התביעה סברה כי עובדות אלו מגלות עבירה, היא העבירה בכתב האישום המתוקן, ואילו ההגנה סברה כי עובדות אלו אינן מגלות עבירה. בסיכום דבריה ציינה התביעה כי בסמכות בית המשפט להרשיע את הנאשם בעבירה העולה מן העובדות אף אם עבירה זו לא יוחסה לנאשם בכתב האישום.

על פי העובדות המוסכמות, אין חולק כי הנאשם החזיק במועד הרלוונטי ברשיון נגדר דרגה C1. לא היה חולק כי בדרגה זו הותר לנאשם לנהוג ברכב בו נהג "אוטובוס זעיר פרטי" (כמפורט ברשיון הרכב אשר הוגש בהסכמה). אין חולק כי ברכב זה מותר להסיע 15 נוסעים מלבד הנהג, ואין חולק כי הנאשם הסיע 12 נוסעים, מלבדו, כנהג.

דיון והכרעה

מהו מספר הנוסעים המירבי שמותר לנאשם להסיע?

טוענת התביעה כי על פי דרגת רשיון הנהיגה של הנאשם, מותר לו להסיע 8 נוסעים ואני סבור כי הצדק עימה. תקנה

181 (א) המסדירה את דרגת הרשיון C1 מפנה בסעיף קטן (א) (2) לתקנה 180(א)(1) וזו מגבילה את מספר הנוסעים המותר לנהג ל- 8. לכן, בהתאם לדרגת הרשיון בה הנאשם החזיק במועד העבירה, אסור היה לנאשם להסיע ברכב יותר מ-8 נוסעים.

האם תקנה 84(ב) חלה בענייננו?

טוען הסנגור כי תקנה 84 (ב) אינה חלה במקרה זה שהרי התקנה מתייחסת למספר הנוסעים המותר על פי רשיון הרכב. ברכב זה מותר להסיע 15 נוסעים, הנאשם הסיע 12 נוסעים, ומשכך לא עבר על הוראות תקנה 84(ב). עיון בניסוח התקנה מלמד כי הצדק עם הסנגור, והתקנה אכן מתייחסת למותר על פי רשיון הרכב. לפיכך יש להגיע למסקנה שנאשם לא עבר את העבירה אשר יוחסה לו בכתב האישום המתוקן.

האם הנאשם עבר את העבירה אשר יוחסה לו בכתב האישום המקורי?

לטעמי, בדין החליטה התביעה כי אין לייחס לנאשם את האישום המקורי. אישום זה ייחס לנאשם נהיגה ברכב כשרשיון הנהיגה אינו מתאים לסוג הרכב, ואולם כפי שראינו לעיל, לנאשם מותר לנהוג ברכב זה על פי הוראות תקנה 181 לתקנות התעבורה, המסדירה את המותר לנהג בהתאם לדרגת רשיון C1, דרגת רשיונו של הנאשם. לכן לא ניתן לומר כי הנאשם נהג ברכב ללא רשיון נהיגה המתאים לסוג הרכב.

האם הנאשם עבר עבירה, ואם כן, איזו?

מכל המקובץ עולה כי מחד גיסא אין לנאשם היתר להסיע 12 נוסעים ואולם מאידך גיסא התקנה בה הואשם הנאשם באישום המתוקן -תקנה 84 (ב), אינה חלה, ואף לא ניתן לומר כי הנאשם נהג ברכב ללא רשיון נהיגה המתאים לסוג הרכב (האישום המקורי). אם כן נשאלת השאלה האם הנאשם עבר על עבירה לפי פקודת התעבורה או תקנותיה? לטעמי התשובה לכך חיובית והנאשם עבר על הוראות סעיף 10 (א) סיפא, לפקודת התעבורה בכך שנהג שלא בהתאם לתנאי הרשיון. רשיון הנהיגה של הנאשם הוא רשיון בדרגה C1 ואחד מתנאי הרשיון הוא הגבלת מספר הנוסעים ל-8 נוסעים, ולכן הסעת נוסעים במספר העולה על 8 חורגת מתנאי רשיון הנהיגה של הנאשם. אמנם הצדדים לא העלו אפשרות זו ואולם בסמכות בית המשפט להרשיע את הנאשם אף בעבירה אחרת העולה מהעובדות (המוסכמות, במקרה זה) בהתאם לסעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי. אף תקנה 8 לתקנות התעבורה הקובעת כי "**מי שנתנה לו תעודה חייב למלא אחרי התנאים או ההגבלות הכלולים בה..**" חלה בענייננו, ואולם סעיף 10(א) לפקודת התעבורה מתייחס ספציפית לרשיון נהיגה ועל כן יש להעדיפו.

סוף דבר אני מרשיע את הנאשם בעבירה על סעיף 10(א)סיפא לפקודת התעבורה.

ניתנה היום, ב' ניסן תשע"ו, 10 אפריל 2016, במעמד הצדדים

